

newsletter
numer 25

Europejska fauna i flora jest obecnie chroniona lepiej niż kiedykolwiek w historii Unii Europejskiej. Obszar europejskiej sieci obszarów chronionych Natura 2000 powiększono właśnie o prawie 27 tys. kilometrów kwadratowych. Między innymi dodano obszary morskie obejmujące ponad 17 500 kilometrów kwadratowych, co zwiększy ochronę wielu zagrożonych gatunków morskich. Sieć Natura 2000 obejmuje teraz prawie 18 proc. obszarów lądowych UE i ponad 130 tys. km² obszarów morskich. To najnowsze rozszerzenie sieci zawdzięczamy przede wszystkim Czechom, Danii, Francji, Hiszpanii i Polsce. Sieć Natura 2000 stanowi zasadniczy element walki o zachowanie różnorodności biologicznej i zabezpieczenie funkcji ekosystemów w Europie.

„Chroniąc przyrodę, chronimy samych siebie” – powiedział Janez Potočnik, unijny komisarz ds. środowiska. „Sieć Natura 2000 można przyrównać do polisy ubezpieczeniowej na życie, która zachowuje odporność przyrody i zapewnia zrównoważenie w naszych stosunkach ze światem przyrody, od którego jesteśmy zależni. Szczególnie cieszy mnie zwiększenie ochrony, z której skorzysta 17 500 km² naszych mórz.”

Czym jest Natura 2000?

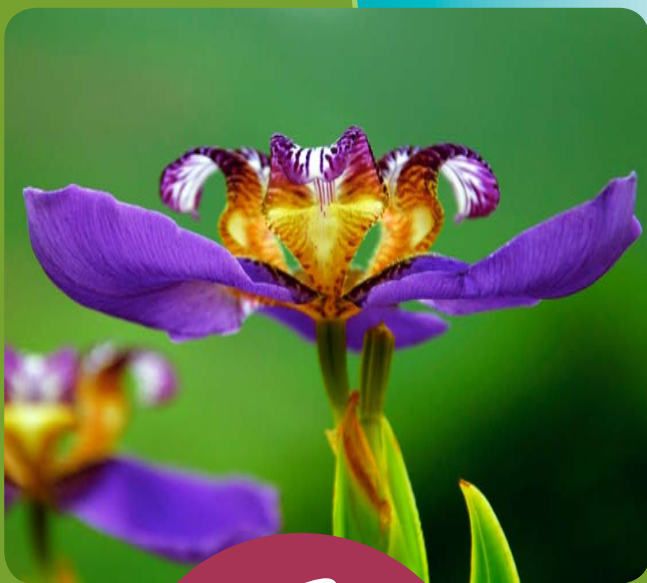
Natura 2000 to rozbudowana sieć obszarów ochrony przyrody, która powstała, aby zagwarantować przetrwanie najcenniejszych i zagrożonych gatunków i siedlisk w Europie. Sieć obejmuje około 26 tys. obszarów. Najnowsze jej rozszerzenie wzbogaciło ją o 739 nowych obszarów o powierzchni równej prawie 27 tys. kilometrów

kwadratowych. Ponad połowa to obszary morskie (ponad 17 500 km²), głównie we Francji, w Danii i w Hiszpanii.

Nowe obszary morskie w regionie Atlantyku obejmują ujście Loary o powierzchni 680 km², w którym występują cenne rafy koralowe zimnych wód oraz piaszczyste wybrzeża. Obszar ten stanowi obszar dojrzewania młodych ryb oraz ważny obszar odpoczynku dla gatunków daleko migrujących, np. łososią atlantyckiego *Salmo salar* oraz alozy *Alosa alosa*. Również Dania dodała do sieci Natura 2000 duże obszary morskie, w tym Sydlige Nordsø, gdzie chroni się morświna *Phocoena phocoena*. Wkład Hiszpanii w sieć morską stanowi El Cachucho – rozległe wybrzeże i góra podwodna na Morzu Kantabryjskim przy północnym wybrzeżu Hiszpanii. Występuje tam wyjątkowa różnorodność życia morskiego, w tym szereg odkrytych niedawno ogromnych gąbek.

Powiększenie sieci zwiększy również ochronę wielu cennych siedlisk lądowych, począwszy od górskich lasów bukowych i bogatych w gatunki kwiatów łąk w Czechach, a skończywszy na wielkich jeziorach i mokradłach w Polsce. Te siedliska stanowią ważne schronienie dla wielu z najrzadszych i najbardziej zagrożonych gatunków w Europie, np. wydry *Lutra lutra*, żółwia błotnego *Emys orbicularis* oraz bardzo rzadkiego modraszka *teleius Maculinea teleius*.

Założeniem sieci Natura 2000 jest zapewnienie zgodności działań człowieka z potrzebami środowiska naturalnego. Na obszarach należących do sieci nadal można prowadzić taką działalność jak rolnictwo, turystyka, leśnictwo i rekreacja, jeżeli ma ona zrównoważony charakter i jest w harmonii ze środowiskiem naturalnym.

Państwa członkowskie wybierają swoje obszary sieci Natura 2000 w porozumieniu z Komisją, która następnie uznaje je oficjalnie za „tereny mające znaczenie dla Wspólnoty”. Procedura ta potwierdza formalny status obszarów oraz jest podstawą zobowiązania do ich ochrony. Państwa członkowskie mają od tego momentu sześć lat na wprowadzenie koniecznych środków zarządzania.

Nowe obszary chronione są bardzo zróżnicowane: obejmują zarówno bogate w kwiaty łąki, systemy jaskiń a nawet laguny. Dziewięć wyodrębnionych biogeograficznych regionów sieci odzwierciedla bogactwo UE pod względem bioróżnorodności.

Dlaczego sieć Natura 2000 jest tak ważna?

Różnorodność biologiczna – rozumiana jako ograniczony zasób, jakim jest różnorodność form życia na ziemi – jest w niebezpieczeństwie. W wyniku działalności człowieka gatunki giną na niespotykaną dotychczas skalę, co przynosi nieodwracalne skutki. Unia Europejska walczy z tym zjawiskiem i niedawno wyznaczyła nowy cel, który polega na powstrzymaniu procesu utraty różnorodności biologicznej w Europie do 2020 r., ochronie funkcji ekosystemów np. zapylania (oraz przywróceniu funkcji, które uległy pogorszeniu), a także na zwiększeniu wkładu UE w odwrócenie procesu utraty różnorodności biologicznej na świecie. Sieć Natura 2000 stanowi jedno z najważniejszych instrumentów w tym kontekście.

Jakie inne nowe obszary włączono do sieci Natura 2000?

Najnowsze rozszerzenie sieci dotyczy piętnastu państw członkowskich i powiększa liczbę „terenów mających znaczenie dla Wspólnoty” o 739 obszarów. Obejmuje to sześć regionów biogeograficznych – alpejski, atlantycki, borealny, kontynentalny, śródziemnomorski i panoński. Nowe obszary obejmują 459 nowych terenów w Polsce o powierzchni ogółem 8 900 km², w tym szereg ważnych jezior i dorzeczy wraz z równinami zalewowymi i lasami naturalnymi. Czechy dodały do sieci 229 obszarów, które zawierają ważne lasy bukowe i łąki z dzikimi kwiatami, stanowiące siedliska dla wielu gatunków fauny i flory.

Uwaga: poza nowymi obszarami zaktualizowane wykazy zawierają również drobne zmiany w istniejących obszarach, np. dostosowania powierzchni obszarów. Nie zmienia to ogólnej liczby obszarów, ale zmienia całkowitą powierzchnię obszaru objętego siecią.

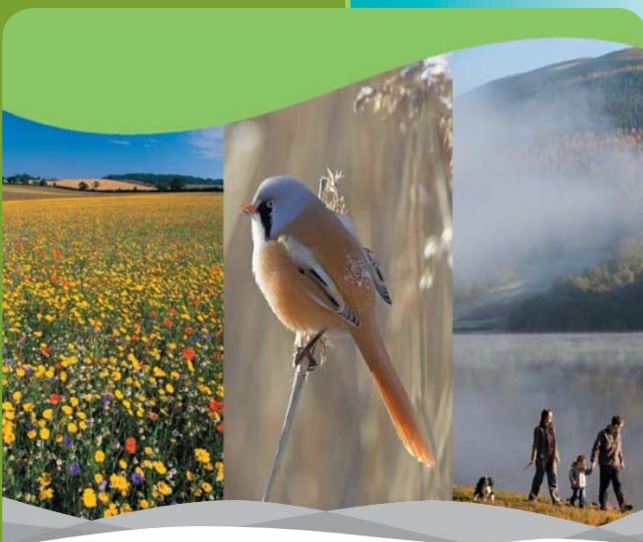
Szczegółowe informacje na temat pełnych zaktualizowanych wykazów znajdują się na stronie internetowej:

http://circa.europa.eu/Public/irc/env/natura_2000/library?l=candidate_importance/biogeographical&vm=detailed&sb=Title

Dalsze informacje można znaleźć w MEMO/11/9

Więcej informacji:

http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm

Agenda cyfrowa: Grupa analityczna apeluje o „nowy renesans”, czyli udostępnienie europejskiego dziedzictwa kulturowego w Internecie

W dniu 10 stycznia grupa analityczna wysokiego szczebla (tzw. „Comité des Sages”) przekazała na ręce Neelie Kroes, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej odpowiedzialnej za agendę cyfrową, oraz Androulli Vassiliou, komisarz odpowiedzialnej za edukację i kulturę, sprawozdanie w sprawie digitalizacji europejskiego dziedzictwa kulturowego. W sprawozdaniu wzywa się państwa członkowskie UE do zwiększenia wysiłków mających na celu udostępnienie w Internecie kolekcji znajdujących się w ich bibliotekach, archiwach i muzeach. Podkreślono w nim również korzyści, jakie płyną z szerokiego udostępnienia europejskiej kultury i wiedzy. W sprawozdaniu wskazano również na potencjalne korzyści gospodarcze digitalizacji, która w ramach partnerstw publiczno-prywatnych przyczynić się może do rozwoju innowacyjnych usług w takich sektorach jak turystyka, badania naukowe i edukacja. Ponadto w sprawozdaniu zatwierdzono określony w agendzie cyfrowej cel dotyczący usprawnienia europejskiej biblioteki cyfrowej Europeana oraz zaproponowano sposoby udostępniania w Internecie utworów objętych prawami autorskimi. W skład grupy analitycznej ds. digitalizacji wchodzi: Maurice Lévy, Elisabeth Niggemann oraz Jacques de Decker (zob. IP/10/456). Zalecenia przedstawione w sprawozdaniu zostaną uwzględnione w szerszej strategii wchodzącej w zakres Europejskiej agendy cyfrowej, której celem jest ułatwienie instytucjom kulturalnym przechodzenia w epokę cyfrową.

„Neelie Kroes powiedziała: „Bardzo dziękuję wszystkim trzem członkom grupy analitycznej za konstruktywne propozycje

dotyczące sposobów zapoczątkowania w Europie „cyfrowego renesansu”. Udostępnienie kolekcji naszych muzeów i bibliotek w Internecie jest nie tylko świadectwem bogatej historii i kultury Europy, ale może również przynieść nowe korzyści dla edukacji i innowacji oraz stworzyć nowe możliwości gospodarcze. Wysokiej jakości treści będą dostępne w Internecie dla wielu następujących pokoleń.”

Androulla Vassiliou dodała: „Członkowie grupy w równomierny sposób uwzględnili interesy twórców oraz wymogi związane ze stale ewoluującym środowiskiem cyfrowym. Musimy znaleźć sposoby osiągnięcia podobnej równowagi we wszystkich dziedzinach, w których przemysł kreatywny napotyka na trudności związane z przechodzeniem w epokę cyfrową. Kultura i dziedzictwo kulturowe w epoce cyfrowej stwarzają europejskim gospodarkom i społeczeństwom szereg możliwości.”

Główne wnioski i zalecenia przedstawione w sprawozdaniu, które nosi tytuł „Nowy renesans”, są następujące:

- Portal Europeana powinien zostać głównym punktem odniesienia dla europejskiego dziedzictwa kulturowego w Internecie. Państwa członkowskie powinny zagwarantować, że na portalu dostępne są wszystkie materiały poddane digitalizacji sfinansowanej ze środków publicznych, oraz do 2016 r. powinny umieścić na nim wszystkie arcydzieła będące własnością publiczną. Instytucje kulturalne, Komisja Europejska oraz państwa członkowskie powinny aktywnie promować portal Europeana na szeroką skalę.

europeana
think culture

5

- Utwory objęte prawami autorskimi, ale niebędące już w obiegu komercyjnym, należy umieścić w Internecie. Za digitalizację i wykorzystanie tych utworów odpowiedzialne są głównie podmioty praw autorskich. Jeżeli podmioty praw autorskich tego jednak nie zrobią, instytucje kulturalne powinny mieć możliwość poddania takiego materiału digitalizacji i udostępnienia go społeczeństwu, za co podmioty praw autorskich powinny otrzymać wynagrodzenie.

- Należy jak najszybciej przyjąć przepisy UE dotyczące utworów osieroconych (utworów, w przypadku których nie jest możliwe odnalezienie podmiotów praw autorskich). W sprawozdaniu określono osiem podstawowych warunków istotnych z punktu widzenia wszystkich zaproponowanych rozwiązań.

- Państwa członkowskie powinny w znaczącym stopniu zwiększyć ilość środków finansowych przeznaczonych na digitalizację, aby stworzyć nowe miejsca pracy i zapewnić wzrost gospodarczy w przyszłości. Środki konieczne do zbudowania 100 km dróg wystarczyłyby na digitalizację 16 proc. wszystkich książek dostępnych w bibliotekach UE lub na digitalizację wszystkich utworów audio przechowywanych przez instytucje kulturalne państw członkowskich UE.

- Należy wspierać partnerstwa publiczno-prywatne zawierane do celów digitalizacji. Powinny się one cechować przejrzystością, otwartością i równością wszystkich partnerów oraz powinny zapewnić powszechny i ponadgraniczny dostęp do materiałów poddanych digitalizacji. Okres obowiązywania preferencyjnych warunków korzystania z materiału poddanego digitalizacji, przyznanych partnerowi prywatnemu, nie powinien przekraczać siedmiu lat.

- Aby zagwarantować zachowanie kolekcji w formacie cyfrowym, należy wykonać drugą kopię każdego z utworów i umieścić ją

w archiwum portalu Europeana. Ponadto należy opracować system, dzięki któremu zasoby kulturowe wymagające zdeponowania w kilku krajach byłyby deponowane tylko jeden raz.

Zalecenia grupy analitycznej zostaną włączone do szerszej strategii Komisji stanowiącej część Europejskiej agendy cyfrowej, której celem jest udzielenie wsparcia instytucjom kulturalnym w przechodzeniu w epokę cyfrową oraz znalezienie nowych i efektywnych modeli biznesowych, które przyspieszą digitalizację, zapewniając jednocześnie – tam gdzie jest to konieczne – godziwe wynagrodzenie dla podmiotów praw autorskich (zob. IP/10/581, MEMO/10/199 oraz MEMO/10/200). Zalecenia będą również przydatne dla Komisji, która do 2012 r. zamierza przygotować model trwałego finansowania portalu Europeana.

Na chwilę obecną portal europeana.eu daje już dostęp do ponad 15 mln książek, map, fotografii, materiałów filmowych, obrazów i fragmentów utworów muzycznych, które poddane zostały digitalizacji. Nadal jest to jednak tylko niewielki procent utworów przechowywanych przez instytucje kulturalne w Europie (zob. IP/10/1524). Większość materiałów poddanych digitalizacji to starsze utwory, które są własnością publiczną; utworów objętych prawami autorskimi jest mniej, aby uniknąć ryzyka potencjalnych spraw sądowych.

Kontekst

W skład grupy analitycznej weszli: Maurice Lévy (przewodniczący zarządu i dyrektor firmy reklamowej i komunikacyjnej Publicis), Elisabeth Niggemann (dyrektor generalna Narodowej Biblioteki Niemiec i przewodnicząca Europeana Foundation) oraz Jacques de Decker (autor i stały sekretarz w belgijskiej Królewskiej Akademii Języka Francuskiego i Literatury Francuskiej).

Zalecenia grupy analitycznej znajdują się pod następującym adresem:

http://ec.europa.eu/information_society/activities/digital_libraries/index_en.htm

Komisja wnosi do Trybunału sprawę przeciwko ośmiu państwom członkowskim, w tym Polsce

Komisja wnosi do Trybunału sprawę przeciwko ośmiu państwom członkowskim, w tym Polsce, w związku z przepisami w zakresie podatku VAT obowiązującymi w odniesieniu do biur podróży.

Komisja Europejska podjęła decyzję o wniesieniu do Trybunału Sprawiedliwości UE sprawy przeciwko Finlandii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Polsce, Portugalii, Republice Czeskiej i Włochom w związku z niewłaściwym wdrażaniem unijnych przepisów dotyczących podatku VAT dla biur podróży. Dyrektywa w sprawie podatku VAT 2006/112/WE zawiera przepisy szczególne (tak zwaną „szczególną procedurę marży”) obowiązujące w odniesieniu do biur podróży sprzedających turystom pakiety turystyczne. Pozwane państwa członkowskie wdrażają jednak te przepisy szczególne w sposób niewłaściwy, co prowadzi do zakłócenia konkurencji pomiędzy biurami podróży.

„Szczególna procedura marży” została włączona do dyrektywy w sprawie podatku VAT w celu uproszczenia stosowania podatku VAT w odniesieniu do biur podróży, ponieważ części składowe sprzedawanych przez nie pakietów mogą dotyczyć różnych krajów, w których obowiązują różne przepisy w zakresie podatku VAT. Biura podróży mogą skorzystać ze szczególnej procedury marży, gdy sprzedają pakiety turystyczne podróżującym. Procedura marży nie ma jednak zastosowania do biur podróży sprzedających pakiety wakacyjne innym przedsiębiorstwom, w szczególności innym biurom podróży, które je dalej odsprzedają.

Osiem państw członkowskich pozwanych dziś do Trybunału Sprawiedliwości w powyższej sprawie wdraża szczególną procedurę marży w sposób nieprawidłowy, zezwalając często na jej stosowanie

do transakcji sprzedaży pomiędzy biurami podróży. Prowadzi to do zakłócenia konkurencji pomiędzy biurami podróży, gdyż w ten sposób niektóre biura ponoszą większe obciążenie podatkowe niż inne.

W 2006 r. Komisja zbadała stosowanie szczególnej procedury marży w całej UE i stwierdziła, że trzynastcie państw członkowskich wdraża ją nieprawidłowo. Od tego czasu Cypr, Łotwa, Niderlandy, Węgry i Zjednoczone Królestwo zmieniły swoje przepisy prawne, dostosowując je do uregulowań na szczeblu UE. Jednak Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Polska, Portugalia, Republika Czeska i Włochy nie podjęły niezbędnych środków w celu zmiany swoich przepisów, w związku z czym Komisja wniosła przeciwko nim sprawę do Trybunału Sprawiedliwości.

Komisja przesłała już do każdego z tych państw członkowskich uzasadnioną opinię w lutym 2008 r. (zob. IP/08/333).

Informacje prasowe na temat postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w zakresie przepisów dotyczących opodatkowania lub ceł znajdują się na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/infringements/infringement_cases/index_en.htm

Aktualne informacje ogólne na temat postępowań wszczynanych przeciwko państwom członkowskim w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego znajdują się na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/community_law/index_pl.htm

Więcej informacji na temat unijnego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, zob. MEMO/11/45.

Czy zdarzyło się Wam kiedyś, że nie mogliście pożyczyć ładowarki do telefonu komórkowego od przyjaciela lub kolegi, bo nie była kompatybilna z Waszym telefonem? Ta era już się kończy. Uniwersalna ładowarka kompatybilna z telefonami komórkowymi wszystkich marek to prosty pomysł, który Komisja promuje od wielu lat. Dzięki współpracy czternastu przedsiębiorstw i Komisji Europejskiej znaleziono rozwiązanie: jedną uniwersalną ładowarkę (onechargerforall.eu). Nowe normy techniczne dla telefonów komórkowych z funkcją obsługi danych zostały opublikowane 29 grudnia 2010 r. Wiceprzewodniczący Antonio Tajani otrzyma dziś prototyp uniwersalnej ładowarki od Bridget Cosgrave, dyrektor generalnej DIGITALEUROPE – największego stowarzyszenia europejskiego przemysłu technologii cyfrowej.

„Z zadowoleniem przyjmuję wprowadzenie nowych ładowarek do telefonów komórkowych, opartych na nowej, ogólnoeuropejskiej normie. To naprawdę dobra wiadomość dla europejskich konsumentów. Teraz oczekujemy pojawienia się nowej ładowarki i kompatybilnych z nią telefonów komórkowych na półkach sklepowych. Wzywam sektor do jak najszybszego wprowadzenia ich na rynek, by umożliwić obywatelom w całej UE korzystanie z zalet uniwersalnej ładowarki tak szybko, jak to możliwe” – powiedział Antonio Tajani, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za przemysł i przedsiębiorczość.

Dzisiaj rozpoczyna się proces wdrażania, który zapoczątkowała Komisja Europejska. Wsparcie Komisji umożliwiło producentom wprowadzenie tego korzystnego dla europejskich konsumentów rozwiązania w stosunkowo krótkim czasie. UE wprowadza wspólne rozwiązanie dotyczące ładowania dzięki zdroworozsądkowemu podejściu, które jest korzystne dla wszystkich – bez potrzeby wprowadzania jakichkolwiek nowych przepisów. Komisja Europejska będzie współpracować z sektorem, aby umożliwić europejskim konsumentom odniesienie korzyści z tej inicjatywy w jak najbliższym czasie.

Dzięki publikacji norm w grudniu 2010 r. producenci telefonów komórkowych mogą przystąpić teraz do wprowadzania wymaganych zmian w konstrukcji technicznej oraz testowaniu ładowarek przy zapewnieniu bezpieczeństwa i prawidłowego działania kompatybilnych z nimi telefonów. Kompatybilne telefony komórkowe różnych marek posiadające funkcję obsługi danych będą teraz współpracować z tą samą uniwersalną ładowarką – to ogromny krok naprzód dla użytkowników telefonów komórkowych. Czternastu producentów uzgodniło, że nowe uniwersalne ładowarki telefoniczne zostaną wprowadzone na rynek europejski w 2011 r.

Uniwersalna ładowarka jest namacalnym dowodem na to, że normalizacja może ułatwić życie Europejczykom. Normalizacja jest jednym z kluczowych elementów, które Komisja wspiera, by w pełni wykorzystać potencjał jednolitego rynku, jak to przedstawiono w rocznej wizji wzrostu gospodarczego ze stycznia 2011 r.

Kontekst

Niekompatybilność ładowarek do telefonów komórkowych stanowi nie tylko utrudnienie dla użytkowników, ale także istotny problem dla środowiska w Unii Europejskiej. Użytkownicy telefonów komórkowych, którzy chcą wymienić swoje telefony na nowe, muszą często kupić nową ładowarkę bez względu na stan poprzedniej.

Na wniosek Komisji Europejskiej czternastu głównych producentów telefonów komórkowych zgodziło się podpisać protokół ustaleń mający na celu harmonizację ładowarek do telefonów komórkowych z funkcją obsługi danych sprzedawanych w UE. Przedsiębiorstwa-sygnatariusze protokołu ustaleń to: Apple, Emblaze Mobile, Huawei Technologies, LGE, Motorola Mobility, NEC, Nokia, Qualcomm, Research In Motion (RIM), Samsung, Sony Ericsson, TCT Mobile (ALCATEL mobile phones), Texas Instruments oraz Atmel.

Na podstawie mandatu Komisji Europejskiej europejskie organy normalizacyjne CEN-CENELEC i ETSI wydały zharmonizowane normy, które muszą spełniać telefony komórkowe z funkcją obsługi danych kompatybilne z nową uniwersalną ładowarką, począwszy od 2011 r. Uniwersalne rozwiązanie ładowania oparte jest na technologii złącza Micro-USB. Zgodnie z protokołem ustaleń, w przypadku telefonów, które nie mają interfejsu Micro-USB, dozwolone jest zastosowanie adaptera.

Porozumienie to obejmuje telefony komórkowe z funkcją obsługi danych, tj. takie, które mogą być podłączane do komputera, aby przegrywać np. zdjęcia, pliki i muzykę. Takie telefony już dominują na rynku. Tak zwane urządzenia smartphone również należą do telefonów komórkowych z funkcją obsługi danych.